

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasačních stížnostech žalobce 1) ze dne 18. 8. 2005, 2) ze dne 24. 8. 2005, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 147/2004 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 147/2004 – 54 zamítl žalobu, již se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2004, č. j. OAM-910/VL-11-ZA08-2004, jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákona o azylu), a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. V odůvodnění svého rozsudku Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není v žádném ohledu důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že odměna žalobci ustanovenému advokátovi pro řízení před krajským soudem – Mgr. Antonínu Zralému, se sídlem Brno, Ponávka 2, se určuje částkou 1279 Kč a bude mu vyplacena do 30-ti dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně. Citovaný rozsudek byl advokátu žalobce Mgr. Antonínu Zralému doručen dne 4. 8. 2005, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, která rozsudek obsahovala.

Proti tomuto rozsudku ohlásil žalobce (dále jen „stěžovatel“), prostřednictvím advokáta Mgr. Antonína Zralého, u Krajského soudu v Brně dne 18. 8. 2005, podání kasační stížnosti s tím, že ji podrobně odůvodní do 15-ti dnů. Usnesením ze dne 22. 8. 2005, č. j. 55 Az 147/2004 – 64, vyzval krajský soud stěžovatele k předložení plné moci, která opravňuje Mgr. Antonína Zralého jednat jeho jménem v řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku. Poskytl mu k tomu lhůtu 10-ti dnů od doručení usnesení

s poučením, že nebude-li tento nedostatek kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněn, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo doručováno jednak stěžovateli a dále bylo zasláno na vědomí též advokátu Mgr. Antonínu Zralému.

Dne 26. 8. 2005 byla krajskému soudu doručena kasační stížnost stěžovatele ze dne 24. 8. 2005 (podaná k poštovní přepravě dne 25. 8. 2005), v níž stěžovatel uvádí, že dne 12. 8. 2005 mu byl doručen napadený rozsudek Krajského soudu v Brně, s nímž nesouhlasí a z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb. (soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“) podává proti němu kasační stížnost a žádá, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Dále navrhuje, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek a žádá o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel označil jako adresu svého pobytu U. v P. 9 – K., Č. 11/74. Krajský soud v Brně poté zaslal stěžovateli, avšak na adresu předchozího pobytu – P. Z., H. 514, Z. u B., výzvu k předložení plné moci udělené advokátovi (usnesení ze dne 22. 8. 2005, č. j. 55 Az 147/2004 – 64). Písemnost se vrátila zpět soudu se záznamem pošty, že stěžovatel nebyl při pokusu o doručení zastížen, proto mu byla zanechána v místě bydliště výzva (opakovaná) k jejímu vyzvednutí na poště, avšak stěžovatel si v úložní lhůtě zásilku nevyžádal.

Krajský soud v Brně poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu se dvěma předkládacími zprávami, z nichž první se vztahuje ke kasační stížnosti podané advokátem Mgr. Antonínem Zralým, přičemž krajský soud uvedl, že jde o kasační stížnost sice podanou včas, avšak osobou neoprávněnou, neboť zmíněný advokát nebyl stěžovatelem zplnomocněn k zastupování v řízení o kasační stížnosti, když usnesení tamního soudu ze dne 22. 8. 2005 (č. l. 64), v němž byl vyzván k předložení potřebné plné moci, stěžovatel nevyhověl. Další předkládací zpráva krajského soudu se vztahovala ke kasační stížnosti, kterou podal sám stěžovatel dne 25. 8. 2005 a krajský soud ji předložil s poznámkou, že je podána opožděně, takže z důvodu hospodárnosti nebylo již soudem rozhodováno o stěžovatelově návrhu na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Přípisem ze dne 24. 11. 2005 Nejvyšší správní soud vrátil spis Krajskému soudu v Brně bez vyřízení kasačních stížností s tím, že usnesení uvedeného soudu (výzva k předložení plné moci advokátovi) bylo stěžovateli doručováno na adresu P. Z. u B., avšak z obsahu stěžovatelem podané kasační stížnosti, sepsané dne 24. 8. 2005, bylo patrné, že v té době se stěžovatel zdržoval na adrese P. 9 – K., Č. 11/74. Nejvyšší správní soud dovodil, že závěr Krajského soudu v Brně o fikci doručení výzvy stěžovateli je tím zpochybněn a uložil mu proto pokus o doručení výzvy zopakovat.

Krajský soud v Brně pátral poté po místě pobytu stěžovatele a zjistil z výpisu odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, že z P. Z. u B. odešel stěžovatel dne 24. 8. 2005. Výzva k předložení plné moci advokátovi byla proto doručována stěžovateli na jím uvedenou adresu P. 9 – K., Č. 11/74, nicméně zásilka byla vrácena soudu zpět s poznámkou pošty, že na uvedené adrese je stěžovatel neznámý.

Z obsahu Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, P. Z. u B. ze dne 20. 12. 2005 zjistil poté Krajský soud v Brně, že stěžovatel byl odepsán ze stavu ubytovaných dne 24. 8. 2005 a od tohoto data se v azylovém zařízení nezdržoval. Místo jeho dalšího pobytu není známo. Ze zprávy Ředitelství služby cizinecké a zahraniční policie, evidenčního odboru, bylo zjištěno, že stěžovatel má v současné době od 30. 8. 2005 povolen pobyt na

adrese P. 9, N. 337 – U. Na tuto adresu bylo stěžovateli doručováno usnesení – výzva k předložení plné moci udělené advokátovi ze dne 22. 8. 2005, stěžovatel však nebyl v době pokusu o doručení dne 23. 1. 2006 zastižen, a proto mu byla v místě doručování zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl na poště. Jelikož zásilka nebyla v úložní lhůtě vyžádána, byla poštou vrácena soudu dne 9. 2. 2006 s poznámkou, že adresát si zásilku nevyzvedl. Poté byl spis opětovně předložen Krajským soudem v Brně Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasačních stížnostech.

Nejvyšší správní soud obě kasační stížnosti odmítl a to podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel, prostřednictvím advokáta Mgr. Antonína Zralého, který jej zastupoval v řízení před Krajským soudem v Brně, ohlásil u uvedeného soudu dne 18. 8. 2005 podání kasační stížnosti, aniž by zastoupení advokátem Mgr. Antonínem Zralým pro řízení o kasační stížnosti bylo doloženo plnou mocí k tomu mu stěžovatelem udělenou. Stěžovatel přitom sám v řízení vystupuje jako osoba, která podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání požadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Musí být tedy v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; ostatně v další kasační stížnosti sám stěžovatel o takové zastoupení požádal. Proto mu správně krajský soud zaslal výzvu k předložení plné moci udělení advokátovi, nicméně po odstranění pochybností o doručení této výzvy stěžovateli, je již postaveno najisto, že stěžovatel na výzvu soudu obsaženou v usnesení ze dne 22. 8. 2005 ve lhůtě tam stanovené, a ostatně ani později, nereagoval. Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je v tomto řízení zastoupen advokátem. Nutno k tomu poznamenat, že ani advokát Mgr. Antonín Zralý, kterému bylo usnesení ze dne 22. 8. 2005 dáno na vědomí, takovou plnou moc nepředložil. Přitom ve zmíněném usnesení byl stěžovatel výslovně upozorněn na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve lhůtě odstraněn, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Ze spisu vyplývá, že uvedená výzva byla z důvodu, že stěžovatel nebyl na adrese svého pobytu, P. 9, N. 337, zastižen, uložena dne 23. 1. 2006 u držitele poštovní licence a adresát byl o tom vyrozuměn s tím, že si má zásilku vyzvednout. Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 2 a § 55 písm. c) o. s. ř., platí, že nebyl-li adresát písemnosti (neurčené do vlastních rukou) zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si ji vyzvedl, nevyzvedne-li si písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Za den doručení výzvy stěžovateli je nutno pokládat čtvrtek dne 26. 1. 2006, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl. Posledním dnem lhůty k doložení plné moci advokátovi je tudíž pondělí dne 6. 2. 2006 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). V uvedené lhůtě stěžovatel plnou moc udělenou advokátovi nepředložil a neučinil tak ani později až do data vydání tohoto usnesení Nejvyšším správním soudem.

Skutečnost, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který i přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), a § 120 s. ř. s. odmítl.

Pokud jde o kasační stížnost stěžovatele podanou dne 25. 8. 2005, nezbývá než konstatovat, že byla podána opožděně. V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s., ve znění pozdějších předpisů, musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V projednávané věci dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl čtvrtek 4. 8. 2005, kdy byl napadený rozsudek doručen pro řízení před krajským soudem ustanovenému zástupci stěžovatele. Pro posouzení věci je totiž nerozhodné, kdy předal tento zástupce stejnopis rozsudku samotnému stěžovateli, neboť, má-li účastník, nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci (§ 42 odst. 2 s. ř. s.) a od tohoto data doručení se odvozuje lhůta k podání kasační stížnosti. Jelikož se jedná o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. čtvrtek dne 18. 8. 2005. Naposledy v tento den mohl stěžovatel podat kasační stížnost s účinky zachování lhůty. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele ze dne 24. 8. 2005 byla k poštovní přepravě předána až dne 25. 8. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout. Ostatně nutno konstatovat, že i kdyby tomu tak nebylo, nemohla by být ani tato kasační stížnost projednána z důvodu absence povinného zastoupení stěžovatele advokátem v řízení i o této kasační stížnosti, tak, jak bylo již vysvětleno ohledně kasační stížnosti ze dne 18. 8. 2005.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta. O takový případ jde v projednávané věci, neboť obě podané kasační stížnosti byly Nejvyšším správním soudem odmítnuty.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu